

KÓMPLEMENTĚ

Cěz to je kómplement (kòmplimańt)? Drěch Rómk, sāsód z pòsobny „Pòmèraniowi” stroně gòdò, że mē, Kaszēbi tegò nie znómē, nie ũwòzómē, bò czej za wiele chwòli – tej diòbél człòwieka szātoli.

Jakno przedstòwca tēch nòskrómnieszich – sã z nim nie zgòdzóm. Dzysdnia, czej sã sóm nie pòchwòlisz, tej zòden czòrt ciebie nie zmerkò i całò robòta jidze wniwecz, kò nie mdzesz zdòt, jaż ce chtos łaskawò „òdkrēje”... Temù ròd włòzómē na rózne „www” i „festbóczi” – cobē bēto ò nas częc. Czedē jes snòžęchną blondiną – sygnie, że wstawisz swój òdjimk, filmk a jim òn mdze głępszi – tim lepi, bò mdą gò „lajkòwac”, to znaczy klikac (còrniwac), że jima sã widzy. Jak jes pòstawnym chłopã – wrzucòsz zdjãcē z jaczégò kabrioleta ze zēmny m łokcã za rutã i ju białczy klikajã a robiã szum, piszãcē pòd spòdkã. Czej jes taczim Tómkã Fópka, co to ani piãkny, ani... kabrioleta ni mò – mùszisz co mądregò a szpòrtownégò napisac. Nòlepi krótkò, bez laniò wòdē. (Ale jak tu krótkò, czej Redachtór Dariusz mie kòże szterē tēsãce znaków przēsłac? Ze Szefã sã nie diskùtēje – to je bēlno wiedzec. A nawetkã, ga mēslisz jinaczi – zdrzē pãkt pierszi).

Białczy mają lepi. Lēpē pòszminkùje, òkò zrobi, brwie pòczòrni, knãpã òdepnie, selfi cyknie i... ju sã grzejã w cybersēcē. Białka je jak artista – mùszijã chwòlēc, nòmni ròz dženno, bò jak nen kwiat bez chwalbē ùwiãdnie. Mądri chłop wiedno nalēze do tegò ležnosc. Czedē je baro rozēmny – nalēze cos taczégò, że nicht na to chùtczi nie przinǰde. Ò jednym je nót pamiãtac, że chwòli sã prawie tã JEDNĂ JEDINĂ białkã. Za czym to bē szlachòwało, czej tē bē jì rzeknãł, dòjmē na to: ale jesta wa, białczy, spòsobné! Pò pierszē: to nie je diplomaticznē dzejaniē, bò ce zarò ò zdradã pòsãdzy. Pò drēdzē, taczi kòmplimańt nie tròfiò, jak to sã mądze z anielska gòdò – w target, do cėlu. Jidze nimò, kùka lolu. Szkòda tegò plestaniò, a je wiedzec, że chłop za wiele draszowac jãzēkã nie lubi, w procēmnocē do białk, co to wszetkò rozmiējã òbsejmikòwac.

Sprawa wòznò – mów pròwdã. Nawetkã, czej dzėwczã je brzėdczē jak smùtanowò noc z deszczã

– pòwiėdz jì co miłęgò a pròwdzėwėgò. Że widzy cē sã ta jì rēsena midzē gòrnyma jedinkòma, bò mòze miec wiedno przerwa na cygaretã. Abò że wėzdzi jak elf, bò szekòwno jì ũszka òdstòwajã. Dodòj cos kònieczno ò bardòwce na nosu, że je jak jakò rozyna w młòdzowim kùchù... Czedē nie gòli nogów – mów, że je jak sarenka. (Pòmēsli, że je jak sarenka – takò skòcznò a łãgò). Òna na gwēs to achtnie. Żdòj tedē òd ni do ce ũsmiėwka. Żelē czasã wēniėcy w pėsk, kòpnie w jaczi wrzłėwi mòl – to znaczy, że jes nie trafil z kòmplementã. Dòj jì to sztòt przemėslēc a tej próbuj znowa. Żlē co przėpòli, dim mò na gardinach pieczelny wēsziw wėpòlonē a strażacē sã tromòlã do chēczē, co jich sàsòdze zawezwelē – pòchwòlē

wēmēslny mòltēch i sedzē, pòczi ce nie wēniesã.

Colemało wòrt je rzec miłē słówkò ò òbleczenim, bò to wskòzywò na dobrì gùst twòjì kòchlińszci. – Ale sã te twòje skòrznie prakticznē! – Jakùz na zelono ũsmòrkònò je twòja kòrunawirusowò larwka!

– W tim na rãbie pãktim

Dzysdnia, czej sã sóm
nie pòchwòlisz,
tej zòden czòrt ciebie
nie zmerkò i całò
robòta jidze wniwecz.

klėdze szlachùjesz prosto jak jakò filmowò gwizdza! (Leno nie wskòzywòj, chtērna). Jak załòzi bòtē z wēsoczima hawsēcoma, tej pòwiėdz: Ale jes tē ũrosłò! To mùszało mòcno przėpadiwac w ũszłim miesãcu! Smiało mòze chwòlēc rozēmnoc a pasownosc w dzejanim. – Chto tak piãkno zaparkòwòł autòł?! Ni mòze wējachac? Nē, jakùz to przēsłò?! – Szorēm wietrzēszczē wzãłò? A jenē... Mùsz je przē tim pòkòzac tzw. empatiã, tzn. że sã do serca mòsz wzãtē i przeziwòsz, przeziwòsz, co sã kòmu stało. To je terò baro mòdnē. Wnetkã tak mòdnē jak pòprawnoc, gòdka takò, cobē nikògò nie ũrazęc, a w całoscē tēch, co leno na to dulczã. A pòzni ce òchrzcã, i na drēdzē, spòlėznowē miono dostòniesz „fòba” abò jiny „anti”.

Nigdē nie zaszòdzy do lopù kòmplementów dodac lop kwiatów. Białczy to lubiã, taczi zestòwk ùprzejmòsców. – Wezkòj le, mùlkù, ne kwiatē, co chòcò kãsk lepi mdzesz wònia... – Tã hewò krutã czerwionēch rózów cē dajã, cobē jes nie strasza lėdzy bladoscã swòjì mùnie...

A czejbò ce – tej jò Wama tēch kòmplimańtów nie pòdpòwiėdzòł...

TÓMK FÓPKA